

Tanec na chůdách

DANZA DE LOS ZANCOS VE ŠPANĚLSKÉM ANGUIANU

Chůze na chůdách je součástí řady náboženských rituálů v nejrůznějších koutech světa.

Třeba v Ekvádoru, Portoriku, ale i v centrální Africe projevují věřící pohybem na dřevěných „nohách“ svou víru. Avšak náboženská slavnost s tancem na chůdách v Anguianu patří určitě k těm nejkrásnějším a nejnapínavějším.

„Nocleh? Když je fiesta?“ odpovídá s povytaženým obočím hospodská na náš dotaz po ubytování. „A v kolik hodin ta sláva zítra začíná?“ ptáme se ještě. Podsaditá žena položí sklenice, podívá se na hodinky a řekne: „Za deset minut u kostela.“

Úzkými strmými uličkami mezi domy prosvištíme. Přicházíme právě včas. Na kameném hrazení malého náměstíčka před kostelem už sedí osm pestře oděných mládenců a přivazuje si k nohám speciální dřevěné chůdy vysoké asi 45 centimetrů. Každému asistuje několik pomocníků a je to doslova obřad. Citlivá a zvlášť namáhaná místa se podkládají malými polštářky, vše se pak důkladně přivazuje dlouhými tkanicemi a provazy.

Spěchající tanečníci?

Za zvuků kastanět a melodií vyluzovaných muzikanty se dvěma píšťalami a bubínkem se dávají mladí muži do tance. Strhující rytmus, jak chůdy narážejí o dlažbu, klapot kastanět, vřiskot píšťal a mládenci se žlutými suknice-mi v zapadajícím slunci – to je úžasný obraz začátku fiesty v Anguianu.

Přihlízející se rozestoupili, aby tanečníci měli dost místa. Rytmus jako by se zrychloval a tanečníci krouží po náměstíčku a skáčou z nohy na nohu. Najednou jeden z nich v jakési šílené piruetě prosvištěl po schodišti vedoucím z náměstíčka do ulice mezi domy pod kostelem. V první chvíli jsem si myslel, že zakopl, ale to už po schodišti rotoval další z tanečníků a pak postupně všichni

ostatní. Byl 21. červenec, předvečer svátku Maří Magdaleny.

Ve chvíli, kdy po sedmi dlouhých stupních vedoucích od kostela fičel poslední z mláďenců, by se napětí v uličkách Anguiana dalo krájet nožem. Pak zmlkly píšťaly, buben i kastaněty. Musel jsem se pousmát, protože jsem si vzpomněl na popis této události v jednom renomovaném turistickém průvodci. „Tanečníci na chůdách, oděni ve zdobených vestách a žlutých sukních, spěchají šikmou ulicí z kostela na hlavní náměstí.“ O třídní slavnosti, kterou doprovázejí neuvěřitelné akrobatické výkony hlavních aktérů, tam stála jediná věta. Tak tohle se autorům moc nepovedlo.

Na druhou stranu, kdo to neviděl, jen těžko si představí, co se asi bude dít. A to jsme